

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

František BARTÁK, *Spiritualita Svatopluka Karáska (vybraná témata)*, IES 2013.

Student si vybral zajímavé téma, z tohoto úhlu pohledu dosud nezpracované, a proto zřejmě poněkud obtížněji uchopitelné. Podtitul „vybraná témata“ je na místě, protože spousta nashromážděného materiálu je uspořádána poněkud nahodile.

Obsahová stránka:

Po obsahové stránce je práce velice zajímavá, v závěru vhodně shrnutá.

Jen u schématu práce se nabízí otázka, proč právě tyto kapitoly a ne jiné a proč právě tomto pořadí (např. řazení „d'ábel“, „svoboda“, „hřích“, „láska“). Nahodilost pojednávaných aspektů spirituality vychází možná už z mlhavé definice křesťanské spirituality a jejích nosných pilířů / pramenů v samotném úvodu. Konkrétně postrádám život z teologálních ctností u S.K. (víra a láska se objevuje, ale ne naděje), život z Božího slova atp. Úplně mimoběžná je z tohoto pohledu pozn. 10 o spiritualitě podle Karla Nešpora, která postrádá souřadnice křesťanské spirituality.

V práci o spiritualitě mi připadá velmi důležitý životopis pojednávané osobnosti jakožto prostor, v němž se spiritualita žije i formuje, zvl. duchovní milníky života: možná by si zasloužil samostatnou důkladnou kapitolu, nejen část úvodu.

Jinak u jednotlivých témat jsou zajímavé myšlenky S.K., ale většinou jen ocitované, bez další reflexe autora práce. Tohle nejvíc zarazí u názorů s otazníkem jako třeba „Duch svatý je jen neukřížovatelný Ježíš“: máme tedy jen dvě Božské osoby? Nebo „Bůh a člověk patří nerozlučně k sobě a nemohou bez sebe existovat“ (kap. 1.9 a závěr): platí to skutečně vzájemně? Je Bůh bez člověka neúplný? Nebo pozn. 212 o současné duchovní džungli, která se uvádí jen jako pozitivní jev ve spiritualitě („lidé se chtějí duchovně orientovat“), v kontrastu ke kostelní „stádovitosti“ klasických církví: nejde spíše o prvek duchovní desorientace? Atp.

Formální stránka:

Formální stránka práce je uspokojivá, i když další a pozornější čtení by kvalitě textu prospělo. Poměrně často se vyskytují překlepy, někdy i měnící smysl výroku (např. „nepřítel člověk“ místo „člověka“ – s- 31; „ve Slovníku spirituality najdeme tři chápání ducha“- s. 10;). Často jsou nedbale umístěny mezery – buď jsou navíc nebo chybí (viz hlavně poznámkový aparát, před nebo po interpunkci, ve jménech – viz pozn. č. 406: „Sv.Karásek“ apod.).

Literatuře by prospělo klasičtější dělení na pramennou a sekundární literaturu, překladatelé knih se běžně neuvádějí – viz Slovník spirituality.

Příloha je zajímavá obsahem, ale v práci by měla význam, kdyby byla hojněji využita v hlavním textu.

Přes uvedené nedostatky soudím, že předložený text splňuje požadavky bakalářské práce a doporučuji jej k obhajobě. Navrhuji hodnocení C.